

هفته نامه راه کارگر

نشریه سیاسی - خبری کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)
سرمدبیر : آرش کمانگر شماره 212 جمعه 2 مرداد 1383 23 ژوئیه 2004

فضا را می توان بر ضد رژیم جمهوری اسلامی تغییر داد !

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان
در مورد اعتصاب غذای
زندانیان سیاسی ایران
ص 8

از مدتها قبل از 18 تیرماه امسال جمهوری جهل و جنایت اسلامی تلاش وسیع و گسترده ائی را برای حاکم کردن فضای گورستانی بر جامعه آغاز نمود . دستگیرها و آزار و اذیت گسترده جوانان ، زنان و مردان به بهانه " امر به معروف و نهی از منکر " ، شدت بخشیدن به فیلترکردن سایتها و وبلاگهای ایرانی ، ادامه توقیف و بستن روزنامه ها از جمله وقایع اتفاقیه و روزنامه تازه تاسیس جمهوریت و سرانجام آوردن فشارهای مضاعف بر جنبش دانشجویی برای از میدان بدر کردن آن از صحنه ، مجموعه سیاستهای تاکتیکی رژیم بخصوص پس از انتصابات فرمایشی مجلس شورای اسلامی بود . برآستی آنگونه که در ظاهر بچشم می خورد رژیم می رفت که سرمست از این پیروزی برطبل توخالی استحکام و بقای خود بیش از پیش بکوبد .

بقیه در صفحه 2

* مراسم خاکسپاری رفیق فرهاد فرهادی در اسلو*

در صفحه 6

جان صدها پناهنده کرد در ترکیه در خطر است
در صفحه 7

باز هم حجاب اسلامی !! مهرانگیز میناخانی

بعد از انتخابات فرمایشی مجلس هفتم ، بیرون راندن اصلاح طلبان از حکومت و یکدست شدن رژیم ، ایادی حکومت در اولین قدم به پوشش زنان و دختران در خیابانها حمله ور شدند ، به مانند 25 سال پیش که پس از استقرار جمهوری اسلامی با فریاد واسلاما قوانین خانواده را لغو کردند و زنان را مجبور به پوشیدن حجاب اسلامی کردند. بعد از یک ربع قرن ، امروز هم باید نسلی را که بعد از انقلاب به دنیا آمده و در همین نظام آموزش دیده اند را هم با شلاق و چماق و زندان وادار به پوشیدن حجاب اسلامی کنند .
بقیه در صفحه 2

* توجه *

این شماره نشریه دو روز زودتر از موعد مقرر منتشر گردیده است. ضمناً بدلیل مشکلات فنی ، شماره بعدی دو هفته دیگر انتشار خواهد یافت شما برای دنبال کردن مواضع سازمان میتوانید به سایت راه کارگر مراجعه نمایید .
با پوزش از خوانندگان عزیز - - سردبیر

بیانیه شماره دو

در حمایت از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی و
در محکومیت موج تازه سرکوبگری ها و
دستگیری های اخیر در سراسر ایران!

دعوت عام انجمن ها، نهاد های فرهنگی - اجتماعی و فعالین سیاسی در سراسر اروپا - کانادا- آمریکا و استرالیا (همراه با امضاهای جدید)
ما اعزام یک هییت از حقوقدانان و روزنامه نگاران بین المللی جهت بازدید از زندانهای ایران و ملاقات با زندانیان سیاسی و ارائه گزارش آن به افکار عمومی ایران و جهان و مراجع حقوق بین الملل را خواست اخص خود اعلام می داریم!
در صفحه 3

مبارز صلح در اسرائیل

فریبا ایده
صفحه 5

دنباله از صفحه یک

از میان رسانه ها

دنباله از صفحه یک

فضا را می توان بر ضد رژیم ...

باز هم حجاب ...

درز خبر رفتار وحشیانه عوامل رژیم در تهاجم به منزل مسکونی خانواده پیمان پیران ، دانشجوی زندانی ، به زندان اوین ، زندانیان مقاوم و شجاع ، از جمله آقایان: دکتر ناصر زرافشان - دکتر فرزاد حمیدی - احمد باطنی - پیمان پیران - سعید ماسوری - سعید شاه قلعه ای - فرهاد دوستی - امید عباسعلی نژاد - رضا محمدی - غلامرضا اعظمی - علی شریعت پناه - غلام حسین کلبی و حشمت الله طبرزدی و... را بر آن داشت تا در محکومیت این تهاجم وحشیانه و همچنین بمناسبت سالگرد فاجعه خونین 18 تیرماه سکوت را جایز ندانسته و به اعتصاب غذای نامحدود دست زنند . این حرکت متهورانه جرقه ای بود که نشان از تن ندادن به فضای گورستانی می داد و اینکه جنبش آزادیخواهی مردم ایران هنوز که هنوز در اعماق می جوشد و سرمستی رژیم از پیروزی دیرزمانی است که دیگر رنگ تحقق به خود نخواهد گرفت . اقدامات حمایتی از اعتصاب غذا کنندگان در داخل و خارج از کشور موجی از امید و شور را تا به امروز دامن زده و خواهد زد . مصاحبه های رادیویی خانواده های اعتصاب کننده ، از جمله همسر دکتر ناصر زرافشان و مادر مقاوم و مبارز پیمان پیران که بر ضرورت راه اندازی کارزارهای حمایتی تاکید کرده و مردم را به میدان آمدن تشویق کرده و از تقبل هرگونه هزینه های مادی و معنوی دیگر بر خود ابائی ندارند ، برآستی که خیره کننده است . ازسوی دیگر روزنشانه هانی دال بریاس و ناامیدی و بی تفاوتی مزمز در بخشی از جنبش دانشجویی و حتی در میان دوستان و بلاگ نویس و خوانندگان آنان را نمی توان نادیده گرفت . شاید یکی از دلایل عمده را بتوان عدم وقوع حرکتی وسیع و اعتراضی در ارتباط با سالگرد 18 تیرماه امسال دانست . اگر اینگونه است از سوی دیگر نباید تحول مثبت و رو به جلو جنبش دانشجویی و اکثریت مردم ایران در مرزبندی کامل با همه جناحهای رژیم را نادیده گرفت . اکنون دیگر حائلی میان قدرت اصلی و مردم با نام " اصلاحات " وجود ندارد . صف میان رژیم و مردمی که تشنه آزادی و دموکراسی اند بیش از هر زمان دیگر آشکار گشته است . این را باید به فال نیک گرفته و به سنگربندی های بیشتر مقاومت فکر کرد . از دست دادن امید بدترین آفتی است که در این برهه از زمان به چنین تحولات مثبتی ضربات جبران ناپذیری وارد خواهد کرد . هم اکنون و پس از انتشار گزارشی از ارتباط رژیم با وقایع 11 سپتامبر و برگزاری دادگاه فرمایشی مربوط به قتل زهرا کاظمی و ختم برق آسای آن از سوی مقامات رژیم و سرانجام اعتصاب غذای شجاعانه زندانیان سیاسی زندان اوین ، رژیم را در بورس خبری همه کشورهای جهان قرار داده است . ازچنین فرصتی بمانند گذشته باید که برای بعقب راندن هر چه بیشتر رژیم به آخرین سنگرهای خود بهره گرفت . فضا را می توان بر علیه رژیم تغییر داد . ماجرای کارزارهای حمایتی از فرج سرکوهی و تاثیرات آن را از یاد نبریم

= ساحل شمال =

<http://www.sahle-shomal.blogspot.com>

25 سال پیش مسائل و معضلاتی از قبیل بیکاری ، فقر ، اعتیاد ، دختران فراری و کودکان خیابانی و ایدز در ابعاد وحشتناک کنونی نبود . هر روز شاهد اعتراضات کارگرانی هستیم که حقوق خود را دریافت نکرده اند و یا در معرض بیکاری هستند . شاهد اعتراض صنفی معلمان و پرستاران و اعتراض روزنامه نگاران و دانشجویان و روشنفران در مقابل بی حقی عمومی هستیم .

در لیست رتبه بندی برنامه توسعه انسانی سازمان ملل، ایران در ردیف 101 قرار گرفته است حال آنکه در این لیست فلسطین بعد از ایران در رتبه 102 است . مقایسه کنید کشوری که در حال صلح ذخایر عظیم نفت و منابع طبیعی دیگر را به حراج گذاشته و کشوری که هر روز اسرانیل خانه هایشان را روی سرشان خراب می کند .

جمهوری اسلامی در برابر مشکلات اقتصادی و اجتماعی که در تمام این سالها بر ابعاد آن افزوده است ناتوان و درمانده است . از مشروعیت نزد مردم هم کمترین بهره ای ندارد . وسیع اصلاح طلبان را نیز از دست داده است ، چاره کار را در این دیده است که از یک سو با ادامه غنی سازی اورانیوم در سطح بین المللی و از سوی دیگر با بازی موش و گربه بسیجیها به دنبال زنان و دختران در خیابانها در داخل ایران فرا فکنی کند .

جمهوری اسلامی با سر و صدا و جارو جنجال که با حمله به آزادیهای فردی و دخالت در مسائل شخصی مردم به راه انداخته است ، می خواهد اظهار وجود و اقتدار کند . این هیاهو تا ابد نمی تواند دوام داشته باشد و جمهوری اسلامی ناگزیر با پوچی وجودش روبرو خواهد شد .

بیش از 60 هزار دختر در سال گذشته فرار کرده اند !

ایسنا : مشاور استاندار چهارمحال و بختیاری، آمار دختران فراری کشور در سال گذشته را بر اساس آمار سازمان بهزیستی، 60 هزار و 150 تن اعلام کرد.

به گزارش خبرنگار «حوادث» ایسنا، سلطانی اعلام کرد: دختران کنگ خورده از سوی خانواده، بیشترین آمار دختران فراری را به خود اختصاص داده‌اند.

وی در جلسه کار گروه اجتماعی استانداری چهارمحال و بختیاری، همچنین اظهار کرد: همایشی با عنوان «خشونت علیه زنان» در آینده نزدیک و در محورهای «زنان و خشونت روانی»، «زنان و خشونت جنسی»، «خشونت علیه زنان در جوامع سنتی و پیشرفته»، «خشونت علیه زنان و مواد مخدر»، «خشونت علیه زنان و موارد ملی و بین‌المللی» و «نقش سازمان‌ها و تشکلهای غیردولتی در مورد خشونت علیه زنان» برگزار خواهد شد.

سمیع‌آذر، مدیرکل امور اجتماعی چهارمحال و بختیاری نیز در این جلسه از تشکیل کمیته‌های دائمی با حضور کارشناسان مربوطه جهت پیگیری مسایل مربوط به خشونت علیه زنان خبر داد و افزود: آسیب‌پذیری جامعه به علت خشونت علیه زنان باعث مسایلی چون فرار دختران از منزل شده است.

نامبرده همچون دیگر سردمداران رژیم " فراموش " کرد به نقش جمهوری اسلامی در حراست از آپارتاید جنسی و نظام مبتنی بر مردسالاری و پدرسالاری و نیز گسترش فقر و تضادهای طبقاتی اشاره کند ، زیرا اعتراف به این مسائل ، معنایی جز پذیرش نقش کلیدی رژیم در گسترش اینگونه آسیبهای اجتماعی ندارد .

ادامه از صفحه یک

فراخوان شماره 2 در حمایت از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ایران

جهانیان و آزادبخواهان ایرانی!

زندانیان سیاسی اوین، همواره بر ۲ خواست خود پای می فشارند:

۱. رسیدگی به پرونده عاملان جنایت 18 تیر 1378 و فرا خواندن آنان به دادگاه علنی و پاسخگویی به خواست همه زندانیان سیاسی از دیر باز تا کنون و غیر و...
- ۲ - متجاوزین به منزل پیمان پیران محکوم گردند و همچنین بار دیگر اعضاء خانواده به خانه خود بر گردانده شوند و برای تحقق این خواستها تا به آخر مقاومت خواهند کرد!

بر پایه اخبار دریافتی از ایران، نشان از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی سالن یک زندان اوین توسط آقایان: دکتر ناصر زرافشان - دکتر فرزاد حمیدی - احمد باطبی - پیمان پیران - سعید ماسوری - سعید شاه قلعه ای - فرهاد دوستی - امید عباسعلی نژاد - رضا محمدی - غلامرضا اعظمی - علی شریعت پناه - غلام حسین کلبی و همچنین حشمت الله طبرزدی در محکومیت تهاجم به منزل پیمان پیران و سالگرد فاجعه خونبار هیجده تیر تا به امروز به شکل نامحدود ادامه دارد.

در این بین زندانیان رژیم جمهوری اسلامی ایران، دکتر ناصر زرافشان، پیمان پیران و دکتر فرزاد حمیدی را به حفاظت زندان منتقل کرده و به شدت مورد تهدید قرار داده اند. مسئولان قصد داشتند پیمان پیران و دکتر فرزاد حمیدی را به سلولهای انفرادی منتقل سازند ولی دکتر ناصر زرافشان مانع این امر گردید. فشار مسئولان زندان با قطع تلغن های زندان و ملاقات خانواده های زندانیان با آنان، شدت یافته تا این اعتصاب غذا شکسته شود. اعتصاب کننده گان به مقاومت خویش ادامه می دهند. رژیم جمهوری اسلامی ایران با نقض آشکار میثاقهای حقوق بشری، تحمیل شرایط پلیسی سخت بر جامعه را حاکم نموده و با تهاجم به زنان به گسترده ترین شکل به بهانه بی حجابی در فصل گرما از جمله: تهاجم به « انجمن زنان تارا» و دستگیری چند تن از فعالین آن و دستگیری گسترده جوانان دختر و پسر و دانشجویان و فعالین جنبش آذربایجان در یادمان قلعه بابک (کلیبر) موجی از سرکوبگریهای فزاینده را در شرایط بعد از انتصابات مجلس هفتم شورای اسلامی در سراسر ایران توسط حزب الله و نیروهای انتظامی و ضد شورش حادث گردانیده است و در هفته آینده نیز به صحنه آرای نمایش قضایی پرونده زهرا کاطمی خواهند پرداخت و این در شرایطی ایست که از ورود هیات نظارت کانادایی به دادگاه ممانعت به عمل آورده اند.

ما امضاء کننده گان این دعوت عام ضمن پشتیبانی و حمایت از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی نامبرده و خواست برچیده شدن همه زندان ها اعلام می داریم:
- ما همواره محکومیت و اعتراض همه جانبه خویش به نقض آشکار میثاقهای جهانی حقوق بشری در حق شهروندان ایرانی را توسط کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران اعلام می داریم!

- آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی بویژه فعالین دستگیر شده 18 تیر و فعالین آذربایجانی و رسیدگی به پرونده زهرا کاطمی را با نظارت هیات کانادایی و وکلای جهانی خواستار می باشیم!

- لغو مجازات اعدام، شکنجه، سنگسار و آپارتاید جنسی و دادخواهی خانواده های اعدامیان و زندانیان سیاسی خواست ما می باشد!

- ما اعزام یک هییت از حقوقدانان و روزنامه نگاران بین المللی جهت بازدید از زندانهای ایران و ملاقات با زندانیان سیاسی و ارائه گزارش آن به افکار عمومی ایران و جهان و مراجع حقوق بین الملل را خواست اخص خود اعلام می داریم!

* * *

اسامی نهاد های فرهنگی و اجتماعی در خارج از کشور:

- ۱- انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - پاریس
- ۲- کمپین دفاع از مبارزات دموکراتیک مردم ایران- انگلستان
- ۳- کانون دفاع از آزادی بیان - گوتنبرگ (سوئد)
- ۴- کمیته دفاع از آزادی و دموکراسی در ایران - وین (اتریش)
- ۵ - سازمان پناهندگی پرایم - هلند
- ۶ - رادیو صدای زن- ونکوور (کانادا)
- ۷- کمیته دفاع از پناهندگان سیاسی - برلین (آلمان)
- ۸ - کمیته دفاع از زندانیان سیاسی - برلین (آلمان)
- ۹ - انجمن بیداری ایرانیان هانور - آلمان
- ۱۰ - کانون حمایت از زندانیان سیاسی ایران - آخن (آلمان)
- ۱۱ - تلاش - کانون حمایت از مبارزات مردم ایران - کلن (آلمان)
- ۱۲ - تشکل مستقل دموکراتیک زنان ایران - هانور (آلمان)
- ۱۳- شورای پناهندگان ایرانی برمن - آلمان
- ۱۴ - کانون فرهنگی - سیاسی اندیشه - مونستر (آلمان)
- ۱۵ - کانون مستقل ایرانیان لایپزیک - آلمان
- ۱۶ - رادیو آوا (بخش فارسی رادیو فلورا) - هانور (آلمان)
- ۱۷ - فرهنگسرای اندیشه - گوتنبرگ
- ۱۸- فرهنگسرای بامداد - مالمو
- ۱۹ - انجمن فرهنگی - اجتماعی دارکوب - مالمو
- ۲۰ - کمیته همبستگی استان اوره برو - سوئد
- ۲۱ - انجمن فرهنگی و اجتماعی همبستگی - استکهلم
- ۲۲ - نشر باران - استکهلم
- ۲۳ - انجمن فرهنگی و پژوهشی بامداد - استکهلم
- ۲۴ - هییت سردبیری نشریه آوای زن - سوئد و نروژ
- ۲۵- رادیو همصدا - اسلو (نروژ)
- ۲۶ - انجمن فرهنگی جامعه یارسان در خارج از کشور
- ۲۷- کمیته پناهندگان سیاسی وان - ترکیه
- ۲۸ - کانون پناهندگان سیاسی سیدنی - استرالیا
- ۲۹ - سایت چه باید کرد -ایالات متحده آمریکا
- ۳۰ - انجمن گلشن - ایالات متحده آمریکا
- ۳۱ - کانون دوستداران فرهنگ ایران - واشنگتن (ایالات متحده آمریکا)
- ۳۲ - کانون دموکراتیک ایرانیان - دالاس (ایالات متحده آمریکا)
- ۳۳ - انجمن کردها و جامعه سوئد
- ۳۴ - انجمن فرهنگی و هنری اکباتان - گوتنبرگ
- ۳۵ - هییت سردبیری رادیو برابری
- ۳۶ - رادیو همراه - گوتنبرگ

*** با ما ارتباط بگیرید ***

سر دبیر هفته نامه

arash.k@rahekargar.net

روابط عمومی سازمان

public@rahekargar.net

تلفن عمومی سازمان

49 -40 -6777819

شماره فاکس سازمان

33-1-43455804

سایت رادیو برابری

www.radiobarabari.net

سایت راه کارگر

www.rahekargar.net

سایت اتحاد چپ کارگری

www.etehadchap.com

تجمع اعتراضی بیش از هزار کارگر شهرک صنعتی قزوین

پیک ایران : بیش از هزار تن از کارگران شهرک صنعتی قزوین در مقابل اداره بیمه اجتماعی این شهر تجمع اعتراضی بر پا کردند. این تجمع روز پنج شنبه بیست و پنجم تیرماه در اعتراض به پانین بودن حقوق بازنشستگی و گرانی برگزار شد. بر اساس گزارش دریافتی ، پس از این حرکت اعتراضی ماموران امنیتی کارگران معترض را احضار کرده و آنها را مورد تهدید قرار داده اند. ماموران امنیتی برای مرعوب کردن کارگران به سراغ برخی از آنها در منازلشان رفته و از آنان خواسته اند که اعتراض خود را ادامه ندهند.

- ۳۷ - انجمن فرهنگی میهن - گوتنبرگ
- ۳۸ - کانون فرهنگی ایرانیان اروپا
- ۳۹ - انجمن ایرانیان سوسیالیست لندن - انگلستان
- ۴۰ - کانون دفاع از زندانیان سیاسی آذربایجان (آسمک)
- ۴۱ - کمیته دفاع از انصافعلی هدایت - خبرنگار مستقل و آزاد
- ۴۲ - سازمان دمکراتیک زنان برای دفاع از صلح و عدالت در آلمان
- ۴۳ - سایت خبری گزارشگران
- ۴۴ - فعالین کمپین علیه اعدام - منوچهر ماسوری
- ۴۵ - سازمان زندانیان سیاسی مستقل
- ۴۶ - کمیته بین المللی تحقیق در باره جنایات جمهوری اسلامی ایران علیه بشریت
- ۴۷ - سایت دکتر عباسی

لیست دوم امضاء ها (۲۰ جولای ۲۰۰۴)

- ۴۸ - کمیته حمایت از مبارزات مردم ایران وزندانیان سیاسی - فرانکفورت
- ۴۹ - کانون دانشجویان ایرانی در هلند
- ۵۰ - کمیته پیگیری قتل استاد عالی نژاد - گوتنبرگ
- ۵۱ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران
- ۵۲ - سازمان جنبش دانشجویان ایران
- ۵۳ - سازمان دانشجویان دمکرات ایران - امنو (سوئد)
- ۵۴ - تشکل برونمرزی جبهه دمکراتیک ایران (آلمان - استرالیا - هلند - آمریکا)
- ۵۵ - سازمان علم حق و عدالت
- ۵۶ - کمیته دفاع از حقوق زندانیان سیاسی اعتصاب کننده (ایران)
- ۵۷ - سایت بولتن
- ۵۸ - آسپیل کمیته گروه ایران - سوئد
- ۵۹ - جنبش همبستگی برای آزادی و دمکراسی در ایران - نروژ
- ۶۰ - انجمن فرهنگی و اجتماعی برابری - گوتنبرگ
- ۶۱ - کانون فرهنگی و هنری آفتاب - استکهلم
- ۶۲ - کمیته دفاع از زندانیان سیاسی - انگلستان
- ۶۳ - کانون تلاش برای آزادی قلم و بیان و اندیشه - ایالات متحده آمریکا
- ۶۴ - رادیو ژيوار - گوتنبرگ
- ۶۵ - سازمان دفاع از حقوق خلق ترکمن (سوئد)
- ۶۶ - جنبش همبستگی با دانشجویان ایران و دکتر ناصر زرافشان

امضاء ها ادامه دارد...

این فراخوان را همچنین صدها تن از شخصیتها و فعالین سیاسی نیز امضا نموده اند که اسامی آنها را در سایتها مختلف میتوانید ملاحظه نمایید .

ما شما را فرا می خوانیم تا در صورت همراهی با این دعوت عام ، حمایت خود را از طریق آدرس زیر اعلام نمایید:

kanon-anjoman@yahoo.com

نقد فیلم

مبارز صلح در اسرائیل
فریبا ایده

به سال 1948 همزمان با کار روزنامه نگاری به عنوان سر باز نیروی مسلح اسرائیل سامسونز فوکس در جنگ اسرائیل علیه مصر شرکت می کند. خود معتقد است که در آن زمان یک میهن پرست بوده و آلترناتیو دیگری وجود نداشته. او خود را یک پیکارگر می بیند نه یک انسان خاموش و آرام. دو بار در جریان جنگ زخمی می شود پس از جنگ کتابی از یادداشت های خود منتشر می کند و وقتی نظرات ضد جنگ او نادیده گرفته می شود کتاب دیگری با نام " آن روی دیگر مدال" انتشار می دهد که موجب نا آرامی می شود.

یوری آونری از سال 1990 به همراه دوستی به نام شالوم کوهن (* مجله " این جهان") * را به چاپ می رساند و آن زمانی است که دیوید بن گوریان (* در مسند قدرت بوده . شعار آنها نه ترس و نه برتری است. در این بخش از فیلم نگرش 3 ژورنالیست دیگر الی تاور (* حیمم هنگ بی *) و رینو تسرور(* را که خود در انتشار آن مشارکت داشتند

شاهدیم . آنها می گویند هائولام هازه(* زبان دیگری بود، با موضوعاتی که برای دیگر مطبوعات تابو بودند. مجله ای که تجسس ژورنالیستی را در اسرائیل برای اولین بار بنیاد گذاشت: بر ملا شدن ماجرا ها و استیلا یافتن فساد، و اینگونه بیان می کنند زمانی که مردم مجله را در کیوسک روزنامه فروشی می دیدند با تعجب می خواندند: " رسوائی در وزارت دارائی"

و آن به معنی نا آرامی و اضطراب در ادارات دولتی و لرزیدن کارمندان محترم هنگام ورق زدن مجله . ترس از اینکه هائولام هازه آنها را غافلگیر کرده باشد.

یوری آونری به نو آوری نیاز داشته، آنچه که امروز برای رسانه ها بدیهی است، تئورهای کلیشه ای و مهیج شوک دهنده . یک انقلاب گرافیکی، استفاده از عکسها و حتی عکسهای از آن دسته بفرنج که موجب فروش مجله در تیراژ بالاتر برای آندسته از خواننده گانی که با نظرات سیاسی او سهیم نبودند، منجر می شد حیمم هنگ بی، تیم هائولام هازه را یک تیم کماندویی نامد و رینو تس رور (* می گوید در 24 ساعت 20 ساعت فعالیت داشته اند . از زبان الی تاور(* می شنومیم که می گوید: خبرنگاران دیگر مطبوعات به آنها مراجعه می کردند تا مطالبشان را در این مجله به چاپ برسانند، چرا که مطبوعاتی که از آنها ، با آن سر و کار داشتند از چاپ آن خود داری می کردند.

هائولام هازه از طرف حکومت غیر قانونی اعلام می شود و یوری آونری به عنوان دشمن شماره یک دولت . جدال بین او و بن گورین تبدیل به یک جنگ شخصی می شود. او در سال 1965 به مجلس راه می یابد. آنهایی که مطالب او را نمی خواستند بخوانند در مجلس مجبور به شنیدن آن می شوند. این حرکت از طرف رینو تس رور یک اشتباه بزرگ ژورنالیستی برداشت می شود.

یوری آونری در طی 10 سال حضور در مجلس 1000 سخنرانی ایراد می کند. در فیلم بخشی از سخنرانی او به سال 1979 ، زمان امضاء صلح با مصر را می بینیم که می گوید" اشتباه بزرگیست! صلح یک سر زمین را کوچک نمی کند بلکه به آن وسعت می بخشد. سال دیگر ما از قاهره و اسکندریه دیدار خواهیم کرد با قطار به سوریه و حلب خواهیم رفت و به الجزایر و بغداد پرواز خواهیم کرد. ما خواهیم توانست احترام را از پنجره های هتل ببینیم. من آنرا زندگی کرده ام، آن یک رویا نیست. آیا یک فکر محال است. ما از شما ترس نداریم. کسانی که باور نمی کردند زمانی انور سادات در

پیکار گر صلح نام فیلم مستند ایست که به سال 2002 در اسرائیل توسط یلرلو (Yai Lev) فارغ التحصیل در رشته فیلم و تلویزیون از دانشگاه تل آویو ساخته شده است. این فیلم اگر چه در حول محور شخصیت و زندگی **یوری آونری** (Uri Avnery) ساخته شده، نگاه دیگر بیست به رویدادها و حقایق زندگی با یک بررسی تاریخی از جامعه اسرائیل و به شکل وسیعتر آن ، منطقه بحران زده خاور میانه .

کارگردان سعی کرده در این فیلم با پیوند دادن تصاویر تاریخی با روند حرکتی در زمان حال، به آن بخش از تاریخ فراموش شده و یا تحریف شده جان دیگری دهد و از طرفی زمان حال متاثر از گذشته را عینیت بخشد. در ابتدای فیلم یوری آونری را در سن 76 سالگی به همراه دیگر هواداران صلح می بینیم که خانه یک فلسطینی ، ویران شده توسط نیروی مسلح اسرائیل را باز سازی می کنند. زمان: زمستان 1999 منطقه رام الله.

گوینده او را اینگونه معرفی می کند: از پیش از 50 سال اسرائیلیان علاقمند ند که از یوری آونری متنفر باشند. و علیرغم تأثیرش در تشکیل اسرائیل جدا از جریانات حاکم سیاسی و رسمی قرار می گیرد. فیلم زمانی که نام مستند را می گیرد مسلماً در ذهن بیننده تجلی واقعیت را دارد و جسارت در میان واقعیت بخصوص مقاصد و آرمانهای اجتماعی بی شک هسته اصلی فعالیت مستند ساز را تشکیل می دهد. یکی از نکات قابل توجه در این فیلم بررسی و گفتگو با طیفی از ژورنالیستها است که خود تحلیلگر جامعه هستند و سهم ویژه ای در شکل گیری جریانات دارند. آنها نماینده گان قشر رو شنفکر جامعه اسرائیلند که حقایق را به شکل دیگری بازگو می کنند، شاید بتوان به این فیلم نام یک اثر مستند ژورنالیستی گذاشت.

جدی بودن تم فیلم بیننده را وادار می کند علاوه به تصاویر بر روی دیالوگها نیز متمرکز باشد. کارگردان پس از نگاه گذرا به فعالیتها روزمره یوری آونری به تجزیه و تحلیل سالهای مهم زندگی او می پردازد. از دوران کودکی زمانی هلموت استرمن(* نام داشته و در هانوفر آلمان از خواندن سرود ملی نازیستها در مدرسه کاتولیک ها سر باز می زند.

پدر او که یک بانکدار ثروتمند بوده اوضاع و شرایط اروپا را برای ادامه زندگی نامساعد می بیند، پس مهاجرت به فلسطین به سال 1933 صورت می گیرد ولی به دلیل محاسبات غلط پدر به تنگدستی می افتند. یوری جوان مجبور به ترک مدرسه و آغاز کار می شود و تحصیل شبانه در رشته تاریخ ادبیات . فعالیتها او تا به سال 1948 اینگونه ادامه می یابد، عضویت در یک گروه زیر زمینی به نام ایرگون(* بر ضد دولت بریتانیا، ناشر و سردبیر در روزنامه ای به نام بامآواک(* یا " جنگ" که دیدگاه سیاسی آن مخالفت با تصرف امپریالیسم بوده است.

مراسم خاکسپاری رفیق فرهاد فرهادی (حیدر) در اسلو (نروژ) برگزار شد !

نام و چهره حیدر برای روشنفکران، فعالین سیاسی و فرهنگی ایرانی و نروژی نامی آشناست. حیدر جوانی بود که بخش عمده عمر کوتاه، اما پر پار خود را، برای آزادی و برابری در ایران، صلح و دوستی در جهان و پناه و امنیت برای پناهجویان اختصاص داد. ما ضایعه دردناک از دست دادن حیدر عزیز، را به خانواده، دوستان و همه همکاران و همزمان او تسلیت می گوئیم.

از طرف تمامی یاران و آشنایان حیدر

مراسم خاکسپاری این عزیز از دست رفته روز چهارشنبه 21 جولای از ساعت 12 ظهر برگزار شد که در آن صدها تن از دوستان، همزمان و بستگان رفیق حیدر شرکت ورزیده بودند.

قرار است مراسم بزرگداشتی نیز در روز شنبه 24 جولای از ساعت 4 تا 8 بعد از ظهر در آدرس زیر برگزار گردد :

سالن IKM
Tøyenbekken 5
واقع در منطقه گروند لند اسلو.

برای اطلاعات بیشتر، شما میتوانید با برگزار کنندگان این مراسم تماس حاصل فرمائید.

0047- 93 04 45 88

ایفا صحبت کند . نمی توانند باور کنند که فردایی یاسر عرفات اینجا صحبت خواهد کرد، که با اعتراض همه دیگر نمایندگان مجلس مواجه می شود.

در سال 1975 مورد سوء قصد با ضربه چاقو تا چند میلیمتری قلبش قرار می گیرد که طی 15 سال مجبور به حمل اسلحه باخود می شود.

در جریان جنگ بین اسرائیل و لبنان به سال 1982 ، یوری آونری حرکتی می کند که موجب تحریک عمومی می شود همراه با 2 خبرنگار زن در هائولام هازه پس از گذشتن از بین ارتش اسرائیل بدون جلب توجه به دیدار یاسر عرفات به غرب بیروت می رود . او این ملاقات را نه به عنوان یک خبرنگار بلکه یک متفکر سیاسی انجام می دهد و هدف سیاسی آن ، زندگی دو ملت در کنار هم بوده. دو دولت برای دو ملت .

پس از 4 سال مجله هائولام هازه به علت مشکل مالی فروخته می شود و 3 سال بعد یوری آونری به همراه همسرش راخل آونری گروه صلح هواداران " گوش شالوم" (صلح اکنون) را تاسیس می کند.

در جریان جنبش انتفاضه ناستال سال 2000 در فیلم تصویر کودک فلسطینی که در کنار پدرش کشته می شود را می بینیم و تظاهرات هواداران صلح در تل آویو علیه اشغال که شعار می دهند" باراک امروز چه تعداد کودک را کشته ای؟ صلح نه اشغال! این قسمت از فیلم احساسات و عواطف تماشاگر را به شدت تحت تاثیر قرار می دهد. در سخنرانی شبانه * می گوید: دیروز 77 سالگی را جشن گرفتم و قسم خوردم که تا قبل از صلح نمیرم ما می خواهیم آنرا زندگی کنیم. با باراک یا بدون باراک یا بدون جانشین باراک. چون این تنها یک راه حل عالی و با شکوه نیست بلکه یگانه راه حل است و مسلماً بدون جنگیدن ما نخواهیم توانست که صلح را بدست بیاوریم . او به همراه همسرش جایزه صلح نوبل را با وجود رد کمیته جایزه اسرائیل به سال 2001 به عنوان فعالین صلح به خود اختصاص می دهد.

رشد این دسته از فیلمهای مستند بیانگر نیاز میرم سینمای خاورمیانه بخصوص جامعه اسرائیل و سرزمین فلسطین به کشف حقایق است. فریادبست که افکار عمومی را به ضرورت صلح در منطقه متوجه می سازد . به امید آنکه یوری آونری بتواند صلح را همانطور که آرزو دارد زندگی کند. ما نیز !!

* این فیلم در سال 2002 در فستیوال فیلم اورشلیم شرکت می کند. و به سال 2003 در مونیخ و شیکاگو.

اسامی به خط لاتین :

Gosh shalom
Ramollh
Helmut
Helmut Ostermann
Irgun
Bamavak
Samsns Fuchs
Shalom Cohen
David Ben Gurian
Eli Tavor
Hayim Henegbi
Rino Tsrer
Haolam Hازه
Rachel Avnery

اطلاعیه مشترک شش حزب و سازمان سیاسی

جان صدها پناهنده کرد در ترکیه در خطر است

• طی روزهای اخیر صدها پناهنده ایرانی که اکثرا از فعالین سیاسی کرد هستند رسماً و صریحاً توسط مقامات امنیتی ترکیه تهدید به دپورت شده اند

• کمیساریای پناهندگان سازمان ملل مسئول اصلی جان و سرنوشت و امنیت آنان است. رفتاری که با این پناهندگان شده و می شود با تمام مصوبات و میثاق های بین المللی آشکارا در تضاد است

چهارشنبه ۲۱ تیر ۱۳۸۲ - ۲۱ ژوئیه ۲۰۰۴

طی روزهای اخیر صدها پناهنده ایرانی که اکثرا از فعالین سیاسی کرد هستند رسماً و صریحاً توسط مقامات امنیتی ترکیه تهدید به دپورت شده اند.

اغلب این پناهندگان سال ها قبل خود را به دفتر کمیساریای سازمان ملل در شمال عراق (کردستان عراق) معرفی کرده و منتظر انتقال به کشور ثالث بوده اند. اما با تعطیلی دفاتر این سازمان در کردستان عراق و یا توقف نقل و انتقال پناهندگان از سال ۲۰۰۰ به بعد، ناچار گردیدند که برای پیگیری پرونده خود راهی ترکیه شوند و با تحمل مشقات و وضعیت ناامن منطقه همراه فرزندان خردسال و حتی نوزاد در جستجوی راهی برای رسیدن به مکانی امن برآمدند. در ترکیه با مشکلات عدیده ای روبرو شدند. کمیساریای پناهندگی سازمان ملل، در حالی که اکثر آنان صاحب پرونده بودند، از تحت پوشش درآوردن آنان برای بیش از یک سال امتناع کرده است. این مسئله بهانه به دست پلیس و دستگاه امنیتی ترکیه داده است که آنان را تحت فشارهای روزانه و سختی قرار دهد. این پناهندگان (که از طرف دفتر کمیساریای پناهندگان سازمان ملل در ترکیه و پلیس ترکیه، تحت عنوان پرونده های شمال عراق از آنان نام برده می شود) طی چهارسال گذشته در شرایط بسیار سخت مالی، روحی و امنیتی قرار گرفته اند. عدم امنیت و کمبود شدید امکانات مالی برای این پناهندگان سخت ترین شرایط را به وجود آورده است. ماه قبل این پناهندگان از شهر وان به شهرهای ترکیه انتقال داده شدند که این مسئله امیدهایی را در میان آنان برای نزدیک شدن به انتقال نهایی به کشور ثالث برانگیخت. اما طی روزهای گذشته پلیس و مقامات امنیتی ترکیه در شهرهای مختلف به این پناهندگان فشار آورده اند که باید حق اقامت در ترکیه را بپردازند. این هزینه که برای بعضی از خانواده ها تا بیش از هزار دلار می رسد برای این پناهندگان غیرقابل پرداخت است و آنان را در موقعیت بسیار دشواری قرار داده است. در واکنش به این مسئله ۱۰ تن از پناهندگان به نمایندگی از پناهندگان مقیم شهرهای اسکی شهر، قارمان شهر، اغری و نوشهیر به آنکارا رفته و در دیدار با مقامات ترکیه و سازمان ملل پاسخ روشنی دریافت نداشتند. پلیس ترکیه به آنان گفته است که سازمان ملل به وعده های خود در قبال شما عمل نکرده و اگر تا چند روز دیگر مبالغ تعیین شده را پرداخت نکنید، به ایران و عراق دپورت خواهید شد. مقامات کمیساریای سازمان ملل در توضیح خود مسئله دپورت را منتفی

دانسته اند اما به پناهندگان توصیه نموده اند که مبالغ فوق را پرداخت نمایند. اکنون این پناهندگان که شمار آنان به بیش از ۱۲۰۰ تن می رسد با شرایط دشواری روبرو شده اند. ما امضا کنندگان این اطلاعیه همه تشکل ها و سازمان مدافع حقوق پناهندگان و همه پناهندگان ایرانی در خارج کشور را فرا می خوانیم که با تمام امکانات به یاری این پناهندگان بشتابند. کمیساریای پناهندگان سازمان ملل مسئول اصلی جان و سرنوشت و امنیت آنان است. رفتاری که با این پناهندگان شده و می شود با تمام مصوبات و میثاق های بین المللی آشکارا در تضاد است. در حالی که جهانیان جمهوری اسلامی را کماکان خطری برای امنیت و صلح و هم سو با شبکه های ترور و آدم کشی می دانند، تحویل دادن این پناهندگان به رژیم ضدآزادی و ضد دموکراتیک جمهوری اسلامی به بهانه عدم پرداخت حق اقامت، جان آنان را به خطر انداخته و در خدمت تحکیم موقعیت رژیم ترور و سرکوب در ایران است.

اتحاد انقلابیون کردستان

حزب دمکرات کردستان ایران

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

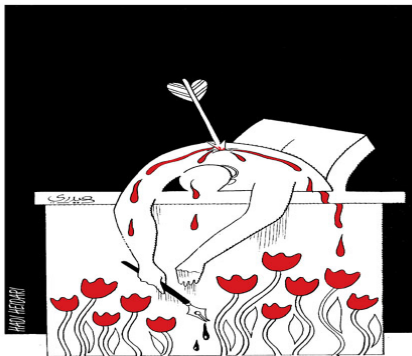
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

کومه له - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

تجمع اعتراضی 200 تن از کشاورزان در مقابل فرمانداری خمین

200 تن از کشاورزان خمین در مقابل فرمانداری این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. در این تجمع که روز بیست و هفتم تیرماه صورت گرفت، کشاورزان نسبت به دریافت غیرقانونی حق نظارت بر چاههای آب توسط اداره امور آبهای زیرزمینی اعتراض کردند. معترضین این عمل سازمان آب را اجحاف به خود دانسته و آن را محکوم نمودند. لازم به ذکر است که کارگزاران سازمان آب برای مجبور کردن کشاورزان به پرداخت حق نظارت، برق و سهمیه سوخت چاههای آب کشاورزی را قطع می کنند.

از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ایران حمایت کنیم

و
پژواک رزم این گردان شجاع راه آزادی را در سراسر جهان منعکس سازیم !

در روز ۱۴ تیرماه و در آستانه پنجمین سالگرد خیزش پرشکوه ۱۸ تیر، به دنبال حمله ماموران رژیم اسلامی به منزل مسکونی خانواده پیمان پیران و دستگیری و شکنجه پدر وی مصطفی پیران ، ۱۲ تن از زندانیان سیاسی به رهبری دکتر ناصر زرافشان و همراهی یاران دیگر ایشان در بند ۱ زندان اوین و از جمله پیمان پیران ؛ احمد باطبی ؛ دکتر فرزاد حمیدی ؛ در محکومیت تهاجم به منزل مسکونی خانواده پیران و به مناسبت سالگرد خیزش همواره فروزان ۱۸ تیر ، اعتصاب غذای نامحدودی را آغاز کردند. اعتصاب کنندگان شجاع خواسته های خود را تحت سه عنوان کلی بدین ترتیب ارایه کردند :

- رفع مظلومیت از دانشجویان آسیب دیده در فاجعه ۱۸ تیر و محاکمه عاملین حمله به کوی دانشگاه تهران در ۱۸ تیر ۷۸ ، آزادی تمامی زندانیان سیاسی و زندانیان دانشجویی ، رفع ستم و ظلم صورت گرفته از خانواده پیمان پیران .

زندانیان حکومت اسلامی با قطع ارتباط تلفنی زندانیان سیاسی با خانواده هایشان و همچنین صدور اطلاعیه های دروغین به نام آنان تلاش کردند که از انعکاس این خبر بویژه به دلیل همزمانی با ۱۸ تیر و هراس از دامنه گرفتن گسترده تر اعتراضات دانشجویی و مردمی در این روز تاریخی ممانعت کنند و به موازات این اقدامات با جدا کردن ناصر زرافشان و پیمان پیران و دکتر فرزاد حمیدی از دیگران و فشار بر روی آنان اعتصاب غذا را بشکنند. اما در اثر مقاومت این فرزندان دلیر مردم ایران و افشاگری خانواده های ستم دیده اما شجاع آنان، اخبار اعتصاب غذا هر چند با تاخیر منعکس شد و حقایق در رسانه های خبری و اینترنتی خارج از کشور بازگو شد.

مردم آزادیخواه ایران !

وجود زندانیان سیاسی و مقاومت دلیرانه آنان و خانواده هایشان ، مشعل فروزانی است که در صف اول مبارزه آزادیخواهانه شما جای دارد. از حقوق فرزندان شجاع زندانی خود دفاع کنید ، با حمایت مادی و معنوی از خانواده های آنان در غم و رنج آنان شریک شوید و به تداوم مبارزات خانواده های زندانیان سیاسی یاری رسانید.

ایرانیان مهاجر و مبارز در خارج از کشور !

در شرایطی که جمهوری اسلامی با سرکوب و توطئه از انعکاس اخبار مبارزات زندانیان سیاسی و طرح مطالبات آنها ممانعت به عمل میآورد ، با استفاده از امکانات گسترده در خارج از کشور این اخبار را هرچه وسیعتر منعکس سازیم !

در لحظه کنونی اعتصاب غذای زندانیان سیاسی و رسیدگی به پرونده زهرا کاظمی دو پیکان تیز و برنده مبارزه علیه نقض فاحش آزادیها و حقوق بشر در ایران است که باید محکم در دست گرفت و در لوای آن به افشاگری و سازماندهی پرداخت . از جمله :

- برگزاری تجمعات و حرکات اعتراضی در کشورهای مختلف با هدف انعکاس اخبار مبارزات زندانیان سیاسی و فشار به مجامع جهانی حقوق بشر با هدف طرح و پیگیری اعزام یک هیات بین المللی از حقوق دانان و خبرنگاران برای بازدید از زندانهای ایران و ملاقات با زندانیان سیاسی و همچنین

تشکیل یک دادگاه بین المللی برای بررسی پرونده قتل زهرا کاظمی

- جمع آوری کمک مالی برای حمایت از خانواده های زندانیان سیاسی و بویژه خانواده پیمان پیران که در اثر تهاجم ماموران رژیم اسلامی بی خاتمان شده است.

- تبلیغ وسیع شعار آزادی کلیه زندانیان سیاسی و قطع شکنجه و اعدام در ایران

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۲۹ تیرماه ۱۳۸۳ - ۱۹ ژوئیه ۲۰۰۴